

g. Miro Petek
poslanec DZ RS
Šubičeva 4
1000 Ljubljana

Zadeva: Javno pismo poslancu Miru Petku

Spoštovani !

V intervjuju v časopisu Večer z dne 28.2.2011 z naslovom Resnica je slepa ste na vprašanje, kako priti do dna o orožarskim zgodbam, odgovorili: " Videl sem določene dokumente o trgovini z orožjem, ko sem bil član komisije za nadzor varnostnih in obveščevalnih služb. Vam povem, kakšna so bila nekatera pričanja? Tega in tega dne je na ministrstvo za obrambo prišel ta in ta in prinesel toliko in toliko milijonov mark. Vprašanje: Kje so bile marke? Odgovor: V črnem kovčku. Vprašanje: Kako pa veste, da so bile v kovčku marke? Odgovor: Saj se ve, da se v takšnih kovčkih nosi denar.

To pove vse. Če bi bil en sam dokaz, da sta Janša in Bavčar karkoli dobila za orožje, bi bilo že zdavnaj objavljeno. Zgodba, ki jo zdaj prodaja Hrvat, bivši član tujske legije, se povsem prilega logiki črnega kovčka. Zakaj pa Avstrijec ni priložil kakšnega dokumenta, če je preiskovalni novinar? Za vsako trditvijo v moji knjigi o Sovi stoji izjava, dokument, papir.«

Dovolite mi, da vas spomnim, da je predsednik vaše stranke SDS Janez Ivan Janša do leta 2000 zatrjeval, da pri orožarskih poslih niso poslovali z gotovino. To je zatrjeval vse do zaslišanja priče Antona Pajnkierja na Mogetovi preiskovalni komisiji, kjer je slednji s pričanjem izredno obremenil Janeza Ivana Janšo. Zanimivo je, da je zvočni zapis tega pričanja izginil iz prostorov DZ RS, oziroma (z obrazložitvijo, da naj bi prišlo do pomote pri ravnanju s snemalnimi napravami) naj sploh ne bil posnet. Vendar je navkljub temu Anton Pajnkier potrdil vsebino zapisnika preiskovalne komisije, v katerem je ponovno potrdil svoje navedbe o gotovinskem poslovanju pri trgovanju z orožjem. Šele po tem, torej skoraj 10 let po obdobju, ko je potekala trgovina z orožjem, je Janez Ivan Janša priznal, da so pri trgovanju z orožjem poslovali z gotovino. Vse do danes pa ni pojasnil, kje je ta gotovina končala. Ni je namreč zavedene v nobenih proračunskih prihodkih RS zadnjih 20 let.

Spoštovani kolega Miro Petek, verjetno se strinjate, da je v iskanju resnice o orožarskih poslih nepomembno, kakšne barve so bili kovčki, v katerih so kupci prinašali gotovino v RS, kot je tudi nepomembno, ali so gotovino res prinašali v kovčkih. Pomembno je dejstvo, da se je z gotovino poslovalo in da je več kot 8 let to dejstvo zanikal vaš predsednik stranke. Potem ko je priznal, da je vse to obdobje slovensko javnost zavajal, pa se je z neprepričljivim odgovorom izgovarjal, da je to počel v interesu države, saj bi jo lahko to kompromitiralo v mednarodni skupnosti. Pri tem pa ni pojasnil, zakaj gotovinskih poslov ni navedel v nobenem poročilu, ki ga je kot odgovorna oseba ministrstva za obrambo posredoval njegovim naslednikom. Prav tako so v obdobju 10 let po osamosvojitvi potekali tudi številni kazenski postopki, v katerih so državni tožilci sicer neuspešno dokazovali nezakovitosti iz naslova trgovanja z orožjem. Javnost je seznanjena, da je bila večina obtožb zavrnjenih.

Poleg problematičnosti zavajanja javnosti o poslovanju z gotovino je še bolj problematično dejstvo, da Janez Ivan Janša vse do danes ni pojasnil, kje se nahaja omenjena gotovina. Zakaj ministrstvo ni vodilo

ustrezne in pregledne dokumentacije, s katero bi nedvoumno zabeležila vse denarne tokove iz naslova trgovanja z orožjem?

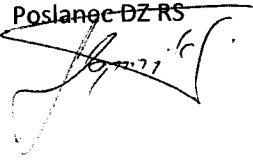
Z izredno lahkoto danes, spoštovani kolega Petek, ugotavljate, da ni bilo podanega niti enega dokumenta, ki bi dokazoval vpletenost in odgovornost Janeza Ivana Janše v nelegalne posle z orožjem. V tem obdobju so nasprotne indice ugotavljale kar tri preiskovalne komisije (Madon, Moge, Cviki) ter dve komisiji za nadzor varnostno obveščevalnih služb, ki pa zaradi različnih političnih ozadij in kupčkanj žal niso uspeli zaključiti svojega dela. Pri poslancih je očitno vedno prevladoval širši interes stranke pred javnim interesom. Pomembno delo pa so v tem obdobju opravili številni raziskovalni novinarji. V knjigah Matjaža Frangeža: Kaj nam pa morejo I in II ter knjigi Braneta Praznika Trgovci s smrtjo so na več kot 1000 straneh objavljeni dokumenti in pričanja posameznikov, ki terjajo jasne odgovore Janeza Ivana Janše kot predstavnika vsega ljudstva v več sklicih državnega zbora, dvakratnega obrambnega ministra in bivšega predsednika Vlade.

Iz vaših izjav v intervjuju sklepam, da ste tudi vi postali strankarsko izredno pristranski pri oceni dogodkov iz obdobja trgovanja z orožjem, zato, v kolikor resnično želite priti resnici do dna, predlagam, da se pridružite mojemu pozivu Ivanu Janezu Janši, da za začetek odgovori na naslednja vprašanja:

1. Zakaj do leta 2000 ni govoril resnice, ko je navajal, da pri trgovini z orožjem niso poslovali z gotovino?
2. Zakaj kot odgovorna oseba ministrstva za obrambo ni zagotovil, da se pri poslovanju z gotovino ni poslovalo pregledno, kar bi onemogočilo sume o morebitnem odtujevanju gotovine iz naslova prodaje orožja, ne pa da ustrezne službe na ministrstvu vedno navajajo, da dokumentacije, iz katere bi bilo mogoče rekonstruirati denarne tokove pri trgovanju z orožjem na MORS, ni?
3. Kje so gotovinska sredstva, ki so po ugotovitvah Varnostno obveščevalne službe MO RS v dokumentu števil. 881-600/651/97, datum 6.2.1997, z naslovom Primerjava podatkov o oddanem orožju, navedenih v poročilu Janeza Janše s podatki v poročilu II. uprave MORS, v obsegu več milijonov mark, ki jih je pri prodaji orožja na Hrvaško in BiH prejelo MORS, ki ga je v tem obdobju vodil Janez Ivan Janša?

Očitno je nekaj gnilega v deželi Danski, saj ne vaš primer ne primer trgovanja z orožja ne moreta pogledati resnici v oči.

Tadej Slapnik
Poslanec DZ RS

Poslano:

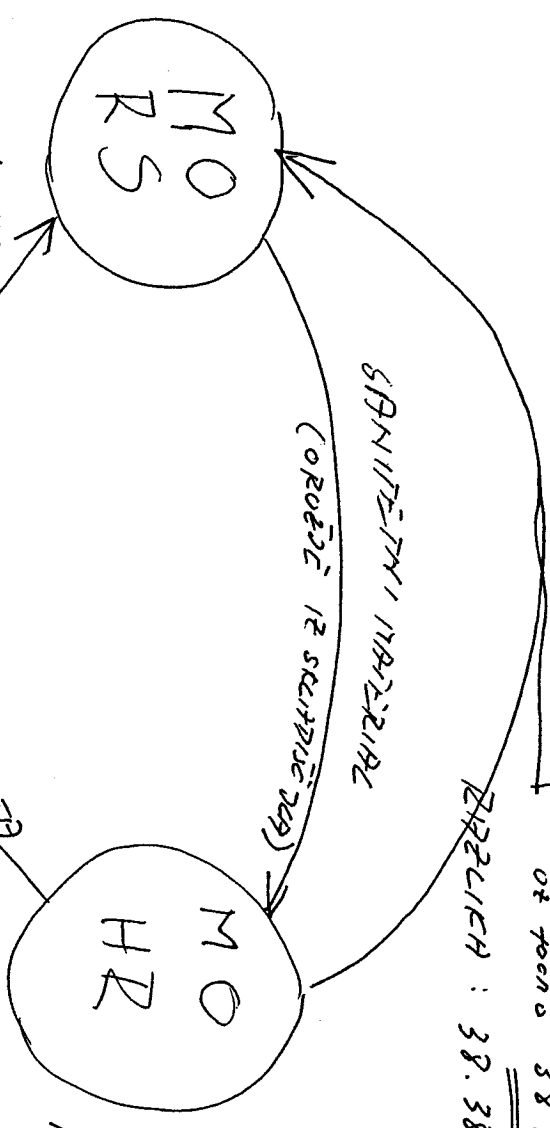
- naslovniku,
- Janezu Ivanu Janši in
- medijem.

POZICIO UBIKOVU OV ...
 19.9.92 - PRIPROVEDENI ZAVISIAKHC,
 SKUPINA 27.66 3.347 DEITV
 ⇒ 22.880.286 DEITV KOMPEN. 2 M

? MIH CCA 96 MIO DEITV

INSEK ZPOZBOJIMO R 24 MIO DEITV
 POZOGICU ZMIVIA VEBNOMI TU CENIM OBNVIE SI
 OT KON 38.386.550 DEITV

ZAZLICH : 38.386.550 - 22.880.286 = 10.786.

IZACON DEJAVNE VEBNO
 OROZJA "PRODNESHA" HEVRS

J.J. TEDI DA JE SLO
 ZOLO ZA KOMPENACIJO Z
 MAFTO PEKO PETROLA?

24 MIO DEITV x 5 = 120.000.000 DEITV

24.000.000 DEITV

96.000.000 DEITV

cca. ⇒ 96 MIO DEITV

???

KJE JE TA GOVORNA?

ODGovor NOKRS IN ZANESHA NAMA ZANVIE D

... je bil vreden 4-5 milijonov DEM. Prav tako naj bi se po njegovi oceni v prvi polovici leta 1991 iz trgovine z orožjem zbralo 30-40 milijonov DEM gotovine, ki je bila porabljena za nabavo vozil, tehnike in opreme. Mar Janševa verzija ne govori o skupno 24 milijonih nemških mark v vseh letih (v kar je sedanjji premier vstrel tudi kompenzacije na nafto - ta naj bi bila v celoti realizirana 24. januarja 1992)?!

Na strani 14 lahko beremo o porabi tako pridobljenih sredstev na Ministrstvu za obrambo RS. V letih 1991 in 1992 naj bi denar šel za »nakup tehnične opreme v tujini za potrebe VOMO v skupni vrednosti 1.371.275 in 41.781.992 SIT; nakup 12 osebnih vozil; za plačilo Ei opreme (elektronsko izvidništvo, op. M. F.) v vrednosti 480.000 USD; za nakup orožja v tujini; za druge namene«. Eni veji oblasti, parlamentu, kot kaže, ni uspelo ugotoviti, kako je druga veja, vlada porabljala sredstva. Potegniti črto pod porabo sredstev, je, kot kaže, zgolj pobožna želja.

Polegt. i. 'naftnih kompenzacij' je RH v letu 1991, kot beremo na 19. strani strogo zadržane poročila, na žiroračun MORS-a nakazala 515.391.951,90 SIT (nekako 5 milijonov DEM), 22 terenskih vozil naj bi veljalo 875.107 DEM in 678.237 SIT, dodatna oprema pa 306.961 in 254.942 SIT. Poleg tega je, kot kaže, pooblaščenca skupina KNOVS med nadzorom na OVS dne 24. septembra 2003, ugotovi, da je proračun prejel 10.000 DEM gotovine (v prvem delu knjige sem zmotno pisal o 8000 DEM, za kar se opravičujem). Kje so preostale gore gotovine?!

Zgovorne so tudi izjave posameznikov (in so del prej navajanega poročila KNOVS), ki jih navajam v nadaljevanju.

Peter Zupan je 22. septembra 1994 povedal: »Plačila za prodajo orožja so bila izvršena v gotovini, cene pa je postavljal direktor Lovštin. O natančnih cenah ni seznanjen. Da je bilo plačila izvršeno v gotovini, ve zato, ker je sam videl denar, ki so ga prinesli branilci Vukovarja.«

Pri imenu Kandžič Martin - Tine najdemo zapis: »Kot pripadnik VP RŠTO se je rad pohvalil, da je v času, ko je delal za Zvonarja, večkrat službeno prehajal državno mejo z Avstrijo, kamor naj bi po njegovem pripovedovanju vozil večje količine denarja.«

Priložene so še izjave Marijana Dovičaka, Cirila Andoljška, Dušana Goršeta, Zvonka Premca, Vojka Kobala in Vojka Šihla. Slednji, ki je bil na VOMU od 1. septembra 1991, je 8. septembra 1994 povedal, »da je v času njegovih dežurstev večkrat prihajal Hrvat Vukina, ki je kontaktiral z Lovštinom, Pankiherjem in iskal Zupana. Iz njegovih pogovorov je bilo razbrati, da kupuje orožje. Enkrat je videl, da v skladišču na Šentvitski gori vojaki nakladajo kamion s hrvaško registracijo. Povejnik območnega štaba mu je kasneje povedal, da to delajo po nalogu RŠTO«. Štefan Flisar, delavec VOMA od 1. oktobra 1993, je povedal, da je ob začetku vojne na Hrvaškem murskosoboški operativno-komunikacijski center prek meje spustil kombi ter da je bil navzoč pri nalaganju na tovornjak, ki je pripeljal iz

209
215
11
KAT
NAR
TA
NOR
ET
11
SIT
692

... in na koncu ...
Cimerman, Lovštin, Župančič, Babič, Rupnik, Jurkovič in Porok. S strani RH pa je bil dvakrat prisoten Vukina in dvakrat Paraga (predsednik stranke HSP). Nekajkrat je bil navzoč tudi Anton Krković. V začetku leta 1992 je bilo še nekaj najavljenih transportov. Kot dežurni je na Župančičevi evidencial kot trgovca z orožjem in opremo Josipa Vukina, ki je kontaktiral z Andrejem Lovštinom.«

Iste dne je bil zaslišan tudi Preskar Anton, delavec VOMA od 1. aprila 1991, »Zadnji tovor, ki ga je spremljal skupaj z Ajstrom (Anton Ajster je bil delavec VOM od 1. septembra 1991, op. M. F.) je bil tovor iz Obrežja do vojašnice Šentvid.«

Prav tako 8. septembra 1994 je bil zaslišan tudi Sead Halebić (lastnik ljubljanskega podjetja Tikos, d.o.o., prek katerega je skupaj z mag. Asimom Pervizom za BiH opravljal tovrstne posle): »Orožje je bilo odpeljano iz Ljubljane v smeri nekaterih mest BiH. Za prevoze so bili uporabljeni kamioni nosilnosti 1 ton, v enem primeru pa je bila nosilnost kamiona večja. Skupaj je bilo naloženih odpeljanih približno 50 ton orožja in streliva. Za nakup tega orožja se je pogovarjal Lovštinom, dokumente za prevoz orožja pa je uredil Franci Cimerman. Po trditvi Halebića za nakup orožja in streliva nikoli ni razpolagal niti plačeval z gotovino. Vse količine so se križile pri g. Cimermanu (vozniku v MORS, op. M. F.). Halebić trdi, da tudi Lovštin ali komerkoli ni dal 'niti pfeninga'. Celotni nakup omenjene orožja je potekal izključno v DEM; o vsem je bil seznanjen tudi minister Janša. sami izvedbi in nakupu pa se je dogovarjal z Lovštinom in Čengićem.«
In kaj še je poročala vlada, denimo Bajukova? Priloženo poročilo, se ki ni datum 3. avgust 2000, je podpisala tedanja generalna sekretarka dr. Veri Trstenjak. Na kratko, saj lahko preberete sami, je vlada ponovila, zgodbo Iva Janše - Janeza o skupno 28 milijonov nemških mark prihodkov.
Pa se smejmo, če se da.

3
republike. Po zagotovilih zasiljanj priče niso ugotovili, da bi kdorkoli iz lokalnega nivoja odtujil kakršenkoli kos orožja ali opreme. Vse blago je bilo oddano le na podlagi nalogov iz republike ali vrnjeno v skladišča. Nalogi iz republike so prihajali na različne načine. Bili so pisni, včasih pa tudi usni, po telefonu. Vsa dokumentacija o oddaji materialov je bila po izjavi teh prič poslana v RŠTO.

Naslednja skupina prič, ki so bile zasiljane pred komisijo, so priče iz republiškega nivoja, to so v glavnem zaposleni na RŠTO, v Ministrstvu za obrambo in Ministrstvu za finance. Izpovedi teh prič, niso več tako določene in jasne, kot so bile izpovedi prič do nivoja pokrajine. Značilno za te priče je, da tiste, ki so zagotovo sodelovale pri trgovini z orožjem, niso povedale nič z izgovorom, da o prodaji orožja iz Loznice ne vedo nič, ali da v Loznici nikoli niso bile. Zanimivo je tudi, da jih je Ministrstvo za obrambo, oz. minister za obrambo odvezal varovanja tajnosti samo za zadeve, ki so se nanašale na Loznico. Ker je bil obseg trgovanja z orožjem očito tolikšen, da si posameznik ni mogel spomniti nekaj tisoč ton prodanega blaga iz skladišč v Loznici. Komisija od teh prič ni dobila niti enega uporabnega podatka. Izjema so bile priče zasiljane pred preiskovalno komisijo, ki so se po letu 1994 ukvarjale znotraj Ministrstva za obrambo z raziskovanjem nedovoljene trgovine. Te priče so izpovedale, da so zbrali za 18 arhivskih map (fascikov) gradiv, ki so se nanašala na trgovino z orožjem. Izpovedale so tudi, da ima Služba za logistiko Ministrstva za obrambo točne podatke o količinah orožja, streliva, opreme in minsko eksplozivnih sredstev, ki so bile oddane Hrvaški in BiH.

Iz izpovedi teh prič tudi izhaja, da so že v letu 1994 ugotovili, kako je potekala ta trgovina, kdo je sprejemal plačila v gotovini, kako je bila gotovina porabljena in kolikšna je minimalna razlika med oddanim blagom oz. njegovo vrednostjo in prejeeto ter porabljeno gotovino. Po izpovedi teh prič, so gotovino pridobili od prodanega orožja porabili za nakupe avtomobilov, nakup demodulatorjev ter gotovinski nakup različne opreme (19 carinskih zaključkov o uvozu blaga). Na osnovi vseh zbranih podatkov so ugotovili, da manjka najmanj za 11. mio DEM gotovine. Iz izpovedi teh prič je jasno razvidno, da je bila leta 1994 naročena temeljita kriminalistična preiskava celotne trgovine z orožjem in na tej osnovi naročeno tudi več kazenskih ovad, ki jih omenja Vlada v svoji informaciji Državnemu zboru.

Ne glede na velike probleme, ki jih je imela preiskovalna komisija z zbiranjem dokazov, ki za gotovo obstojajo, pa ji je uspelo zbrati dovolj dokazov in pričevanj, ki potrjujejo, da se je v letih 1990 do 1993 na ozemlju intenzivno odvijala trgovina z orožjem, strelivom, vojaško opremo in minsko eksplozivnimi sredstvi. Pretežni del te trgovine je opravljalo Ministrstvo za obrambo, manj Ministrstvo za notranje zadeve, dočim trgovina, ki so jo opravljala podjetja po količini ni skoraj omenbe vredna. Vsa trgovina oz. izvoz se je opravljala v nasprotju s tedaj veljavnim zakonom o nadzoru državne meje. 45. člen tega zakona določa, da državni organi, podjetja in druge organizacije ter tuji prevozniki smejo opravljati uvoz, izvoz in tranzit orožja in streliva preko državne meje, ali preko ozemlja države samo z dovoljenjem republiškega organa za notranje zadeve po predhodnem mnenju republiškega upravnega organa, pristojnega za zunanje zadeve, in republiškega upravnega organa, pristojnega za obrambne zadeve. Dejansko pa se je izvoz, uvoz in tranzit orožja opravljal na podlagi dovoljenja, ki ga je izdalo Ministrstvo za obrambo in ki je bilo poslano v vednost Ministrstvu na notranje zadeve. V dovoljenju Ministrstva za obrambo pa je tudi navedbo, da izvozniku na podlagi tega dovoljenja Ministrstvo za notranje zadeve

KIT NAM PA MORETII 67. 695

izdajalo na podlagi 4. člena ustavnega zakona za izvedbo temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije v zvezi s 25. členom zakona o ekonomskih in drugih odnosih v proizvodnji in prometu orožja in vojaške opreme (Ur. l. SFRJ 53/77) čeprav je že imenovani zakon o nadzoru državne meje (Ur. l. RS št. 1/91) ta vprašanja rešil drugače. Celokupen promet z orožjem, strelivom in vojaško opremo se je opravljal tudi v nasprotju z zakonom o carinski službi (Ur. l. RS št. 1/91), opremo se je celoten promet odvijal mimo carinskih organov.

Komisija je kot nesporno ugotovila, da je bilo iz skladišč v Loznici 23.7.1991 odpeljano za 16 kamionov – vlačicev streliva in minsko eksplozivnih sredstev. Ali je bilo to prodano ali oddano komisija ni mogla ugotoviti, je pa povsem jasno, da je bilo to stofeno prej kot je bil sprejet sklep Predsedstva Republike Slovenije o pomoči Republiki Hrvaški na obrambnem področju (26.8.1991)

Poseben problem, ki ga preiskovalna komisija nikakor ni mogla raziskati, je bilo vprašanje cen, po katerih se je prodajalo orožje, oprema in strelivo. Obstojta nekaj dokumentov iz katerih so razvidne cene, te pa so zelo različne. Ključni dokumenti so priloge primopredajnemu zapisniku med ministroma Janšo in Kacinom. V teh prilogah so navedene cene, ki so nekajkrat nižje od cen iz nekaterih dokumentov pridobljenih na hrvaškem. Samo za primerjavo naj navedemo naslednje:

cena po primopred.		cena iz hrvaških dokumentov
RB - M 57 ✓	200 DEM	1500 DEM
RB - OAK ✓	900 DEM	3000 DEM
Raketa OSA ✓	190 DEM	1000 DEM
RB - ZOLJA	650 DEM	2000 DEM
Raketa STRELA	5000 DEM	25000 DEM

To delstvo meče izredno slabo luč na dogajanja v takratnem Ministrstvu za obrambo in omenjoča kakršno – koli kontrolo tudi če obstojajo podatki v oddanem blagu.

Da je bil obseg trgovine z orožjem velik, potrjujejo tudi podatki, da je v letih 1991 in 1992 pripeljalo v luko Koper orožje in strelivo 15 ladij in Slovenija ni prodajala samo orožja in streliva zaseženega JLA ampak tudi za ta namen nabavljeno orožje in strelivo. Iz luke Koper je bilo samo v Kočevsko Reko prepeljanih 191 zabojnikov orožja in streliva.

Na podlagi zbrane dokumentacije in izjav zasiljanih prič preiskovalna komisija ugotavlja:

1. Orožje, oprema, strelivo in minsko eksplozivna sredstva so se prodajala
- za kompenzacije
- za gotovino
- za nakazila v tujino na osebne račune udeležencev ali na račune podjetij v tujini
2. Neugotovljena količina je bila verjetno odstopljena brezplačno.

4

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA OBRAMBO
OBVEŠČEVALNO VARNOSTNA SLUŽBA
Kardeljeva pl. 21, Ljubljana

Številka: 881-600/651/97
Datum: 6.2.97

MINISTRSTVO ZA NOTRANJE ZADEVE
UPRAVA KRIMINALISTIČNE SLUŽBE
G. ANTON DVORŠEK
DIREKTOR

WWW.OIOROZJE.INFO

ZADEVA: PRIMERJAVA PODATKOV O ODDANEM OROŽJU, NAVEDENIH V
POROČILU JANEZA JANŠE S PODATKI V POROČILU II. UPRAVE
MORS

V prostorih Ministrstva za obrambo je bila dne 29.03.1994 izvršena primopredaja med bivšim ministrom Janezom Janšo in novim ministrom Jelkom Kacinom, pri kateri je bil navzoč Jožef Kopše, predsednik Odbora državnega zbora za obrambo. Ob primopredaji je bilo ministru Jelku Kacinu predano tudi "Poročilo o orožju od 15.5.1990 do 1.9.1993", št. DT/90/91/92/93-DK z dne 19.09.1993. Iz omenjenega poročila je razvidno, da naj bi bilo v navedenem obdobju Republiki Hrvaški in Republiki BiH posredovano za skupno DEM 27.663.341,00 orožja in vojaške opreme, ki pa po navedbah v poročilu ni bilo plačano z gotovino, temveč je bilo plačilo izvršeno delno s kompenzacijo z nafto v skupni vrednosti DEM 22.880.286,00, delno pa z dobavo drugega blaga in opreme. Pri zbiranju obvestil in pri pregledu dokumentacije, ki se nanaša na trgovino z orožjem, smo prišli do podatkov, ki se razlikujejo z navedbami v omenjenem poročilu. Količine orožja, ki je bilo predano Republiki Hrvaški in republiki BiH, odstopajo tudi od navedb v "Pregledu realizacije oddaje orožja, streliva in MES", katerega je na podlagi ustrezne dokumentacije izdelala II. uprava MORS. Da bi ugotovili količinska in vrednostna odstopanja med poročilom, katerega je predal Janez Janša (poročilo 1) in poročilom II. uprave MORS (poročilo 2), smo izdelali primerjalno tabelo, v kateri smo drugo poročilo tudi vrednostno ovrednotili, pri čemer smo upoštevali enake cene, kot so navedene v poročilu 1.

WWW.OIOROZJE.INFO

SREDSTVO	POROČILO 1	POROČILO.2	CENA DEM	ZNESEK DEM
Avtomatska puška 7.62 mm	10.509	24.589	450	11.065.050
Naboj 7,62 mm	12.310.265	17.314.875	0,50	8.657.437
Puška 7,9 mm	20.222	20.202	70	1.414.140
Naboj 7,9 mm	6.906.285	5.982.240	0,25	1.495.560
Ročna strojnica 7,9 mm	597	556	850	472.600
Naboj 7,62 mm za Pi	237.800	237.800	0,30	71.340
Naboj 12,7 mm	21.705	21.705	55	325.575
Naboj 76 mm M 42 ZIS kum.	5.913	5.901	55	324.555
Top 76 mm M42 ZIS	0	12	ni cene	
Naboj za NT top 82 mm	1.176	1.176	65	76.440
Naboj 40 mm	1.742	1.742	25	28.550
Naboj 100 mm	10.214	10.214	120	1.225.680
Naboj 130 mm M46 in naboj 130 mm	6.110	5.867	145	850.715
Naboj za haubico 105 mm M2A1 kum in naboj za haubico 105 mm M2A1 tren.	6.260	6.110	130	807.300
Naboj za haubico 122 mm	488	488	130	63.440
Naboj za haubico 155 mm	560	560	420	235.200
Smedniško polnjenje za haubico 155 mm	961	861	65	55.965
Naboj 85 mm POZ	102	102	130	13.260
Ročni metalec ZOLJA	1.752	1.650	650	877.500
Raketa OSA za LRM	553	553	190	105.070
Lanser za raketo OSA	32	32	900	28.800
Lanser za MALJUTKO 9K11	6	6	7.200	43.200
Pult za MALJUTKO 9K11	1	1	15.000	15.000
Raketa za MALJUTKO 9K11	145	145	3.200	464.000
Mina za minomet 60 mm	1.689	1.689	65	109.785
Mina za minomet 82 mm	10.895	10.895	95	1.035.025
Mina za minomet 120 mm	9.328	9.328	135	1.259.280
Mina za RM M 57	4.158	4.120	95	391.400
Raketa 128 mm za LRM	12.690	12.050	45	542.250
Raketa 128 mm OGENJ	560	560	450	252.000
Ročna bomba ROB	19.618	18.465	35	646.275
Mina tromblonska	6.360	6.108	35	213.780
Naboj 20 mm za PA top	50.000	50.000	5	250.000
Naboj 9 mm - kratki	14.500	14.500	0,50	7.250
Ročni metalec M57	355	345	200	69.000
Protitankovska mina PTM	13.146	13.146	30	394.380
Brzostrelka PPŠ 7,62 mm	2.045	2.045	200	409.000
Brzostrelka M 9 mm	200	200	300	60.000
Raketa STRELA 2M	321	321	5.000	1.605.000

www.ozje.info

www.ozje.info

Lanser za STRELA 2M	13	13	5.000	65.000
Polavtomatska puška	1.102	990	350	346.500
Vžigalniki na granate	3.486	3.486	18	62.748
Trotilski naboj (kg)	14.500	14.500	60	870.000
Detonatorska kapica št. 8	20.000	20.000	2	40.000
Naboj 14,5 mm	0	180	ni cene	
Lanser za raketo RPG 7	100	100	1.500	150.000
Raketa za RPG 7	2.401	3.000	200	600.000
Minomet 82 mm	19	19	800	15.200
Pištola M57 7,62 mm	20	20	500	10.000
Pištola 9 mm MAKAROV	0	1.460	ni cene	
Naboj 9 mm MAKAROV	0	127.800	ni cene	
Čelade	10.000	10.000	18	180.000
Minomet 120 mm	16	16	4.000	64.000
Pištola avtomatska 7,62 mm	10	8	1.800	14.400
Ostrostrelna puška 7,9 mm	7	7	1.700	11.900
Mina 60 mm	208	0	0	0
NT 82 mm	2	0	0	0
Minomet 60 mm	8	0	0	0
PA top 40 mm 38l	8	0	0	0

SKUPAJ DEM 38.386.550

Iz zgoraj navedenega je razvidno, da znaša vrednost vsega orožja in opreme iz seznama II. uprave MORS, ovrednotena po cenah, katere je v svojem poročilu upošteval Janez Janša skupno DEM 38.386.550,00. V poročilu z dne 19.09.1993 je nevedena vrednost vsega orožja posredovanega Republiki Hrvaški in Republiki BiH skupno DEM 27.663.341,00 kar pomeni, da je vrednost orožja v poročilu II. uprave MORS za DEM 10.723.209,00 večja. Pri tem je potrebno poudariti, da smo pri oceni vrednosti orožja upoštevali cene, katere je v svojem poročilu navedel Janez Janša, čeprav smo pri zbiranju obvestil in pri pregledu raspoložljive dokumentacije, ki se nanaša na trgovino z orožjem ugotovili, da so bile cene dejansko za več kot 100 % višje. V kolikor upoštevamo podatke o količini oddanega orožja, s katerimi raspolaga II. uprava MORS, se le ti ne ujemajo s trditvijo o plačilu s kompenzacijskimi posli, prav tako pa se s to trditvijo ne bi ujemali podatki o oddanem orožju navedeni v poročilu Janeza Janše, v kolikor bi pri izračunu upoštevali cene, ki so razvidne iz nekaterih drugih dokumentov. Da vse oddano orožje ni bilo plačano s kompenzacijskimi posli potrjuje tudi več zbranih obvestil o tem, da je bil del orožja plačan tudi z gotovino.

PRILOGA:

- pregled realizacije oddaje orožja, streliva in MES

Marjan MIKLAVČIČ dipl. iur.
DIREKTOR
DRŽAVNI PODSEKRETAR

POSLANO:

1 x naslovu
1 x arhiv, n.

WWW.OROZJE.INFO

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA OBRAMBO
LJUBLJANA; županičeva 3.

Datum:

MINISTRSTVO ZA OBRAMBO
REPUBLIKE HRVAŠKE
ZAGREB

ZADEVA: Račun št. SZ-1

Na podlagi ponudbe SZ-1 z dne 13/7-1991 vam izstavljamo račun za material v skupni vrednosti 7.379.708,79 DEM.

VRSTA MATERIALA.	KOLIČINA V	CENA/KOM V DEM	SKUPAJ DEM
1. Ročni raketomet ZOLJA.	200.00	2.000.00	400.000.00
2. Ročni minomet M. 57	30.00	3.500.00	105.000.00
3. Mina za roč. minomet M57	500.00	273.04	136.521.74
4. Naboj 20mm za PA	40.000.00	61.74	2.469.565.22
5. Mina za MM 60mm	1.689.00	450.00	760.050.00
6. Mina za MM 82mm	3.050.00	558.26	1.702.693.00
7. Mina za MM 120mm	400.00	970.65	388.260.00
8. Naboj za NT 82 kumulat...	500.00	513.04	256.521.74
9. PT mine razne	896.00	111.30	99.728.70
10. Naboj 7,62 mm	750.260.00	0.29	215.292.00
11. Puška M 48 7,9mm	700.00	350.00	245.000.00
12. Puškomitraljez 7,9mm	20.00	4.500.00	90.000.00
13. Naboj 7,9mm	450.900.00	0.24	109.784.35
14. Ročna bomba ROB	5.915.00	50.87	300.896.05
15. Mina tromblonska tren.	504.00	165.22	83.270.88
16. Mina tromblonska kumul	1.296.00	165.22	214.125.12
17. Trombl. nastavek 7,9mm	50.00	60.00	3.000.00

REPUBLIKA SLOVENIJA
 MINISTRSTVO ZA OBRAMBO
 LJUBLJANA, župančičeva 3

Datum:

MINISTRSTVO ZA OBRAMBO
 REPUBLIKE HRVAŠKE
 ZAGREB

ZARJEVA: Račun št. SZ-1

Na podlagi ponudbe SZ-1 z dne 13/7-1991 vam izstavljamo račun za material v skupni vrednosti 7.094.304,35 DEM.

VRSTA MATERIALA	KOLIČINA	CENA/KOM	SKUPAJ
	V	V DEM	DEM
1. Mina za MB 82mm	10,355.00	173.33	1,794,866.67
2. Mina tromblon. svetleča	80.00	71.43	5,714.29
3. Mina PROM-1	4,290.00	35.71	153,214.29
4. Mina PAM-2	1,200.00	23.81	28,571.43
5. Mina TMA-3	1,764.00	119.05	210,000.00
6. Mina za MB 60mm	7,472.00	54.76	409,180.95
7. Mina za MB 120mm	1,214.00	184.90	226,902.38
8. Mina M-57 za RM	312.00	299.05	93,302.86
9. Naboj 20mm MSS	16,600.00	67.62	1,122,476.19
10. Naboj 7,6mm M70	1,055.00	354.76	374,273.81
11. Naboj za Bst 82mm	284.00	561.90	159,580.95
12. Naboj 0.45 Tompson	13,200.00	0.59	7,731.43
13. Naboj 7.9mm	726,300.00	0.27	193,680.00
14. Naboj 7,62mm	445,600.00	0.31	140,045.71
15. Naboj 40mm	2,713.00	75.24	204,120.95
16. Naboj 12,7mm	35,942.00	0.80	28,582.45
17. TNT	11,300.00	40.48	457,380.95
18. Polasi gorsta vrvice	570.00	2.29	1,302.84
19. Detonator. Kapica	9,145.00	0.95	8,709.52
20. Raketa 128mm M63	320.00	571.43	182,857.14
21. Raketa 90mm "OSA"	189.00	1,504.76	284,400.00
22. ROB M75	1,440.00	22.86	32,914.29
23. TMM-1	3,284.00	121.90	400,335.24
24. PENTRIT vrvice	2,000.00	2.48	4,952.38
25. RB M57	1,082.00	18.57	20,094.29
26. PPM PAM-3	140.00	11.90	1,666.67
27. PPM PAM-1	16,400.00	11.90	195,238.10
28. PMR	1,744.00	24.76	43,184.76
29. BRK M79	60.00	144.05	8,642.86
30. LPMAM-1	15,200.00	19.76	300,380.95
SKUPAJ			7,094,304.35

KRO NIJA PA MORETE II STR. 210

Znesek 7.094.304,35 DEM nakazite z datumom valutacije 5/8-1 v korist firme CRANEX AG Zurich na Kto.Nr.155.365.01 pri -lyods Bank Zurich.
 Nafin nakazila: SWIFT
 Namen nakazila: SZ-1

LUDVIK ZVONAR
 REPUBLIŠKI SVETOVALEC

7
POROČILO MOGETOVE PREISKOVALNE
KOMISIJE - NESPREJETO NA DZ RS

OBRAMBA - VOJAŠKA SKRIVNOST
STROGO ZAUPNO

Na podlagi 1. odstavka 23. člena Poslovnika o parlamentarni preiskavi daje Preiskovalna komisija Državnega zbora Republike Slovenije o vpletenosti in odgovornosti nosilcev javnih funkcij v zvezi z najdbo orožja na mariborskem letališču ter z opremo in orožjem v skladišču Ložnica naslednje

POROČILO

o poteku in ugotovitvah preiskave ter o razlogih, zaradi katerih komisija preiskave ne bo mogla končati.

Državni zbor Republike Slovenije je na seji dne 13. januarja 1999 odredil parlamentarno preiskavo o vpletenosti in odgovornosti nosilcev javnih funkcij v zvezi z najdbo orožja na mariborskem letališču ter v zvezi z opremo in orožjem v skladišču Ložnica katere namen je ugotoviti ali in na kakšni meri so se v nezakonito trgovanje z orožjem vpleteni nosilci javnih funkcij.

11. marca 1999 je Državni zbor sprejel odlok o sestavi in imenovanju predsednika, namestnika predsednika in članov Preiskovalne komisije.

Od sprejetja odloka o imenovanju članov preiskovalne komisije, do 1. seje komisije je strokovna služba po nalogu predsednika komisije za njene člane pridobila različno dokumentacijo iz arhiva Državnega zbora, ki jo je zbrala ali pripravila preiskovalna komisija prejšnjega mandata, ki je raziskovala nedovoljeno trgovino z orožjem. Za vse člane preiskovalne komisije je bil pripravljen tudi izvod zakona in poslovnika o parlamentarni preiskavi, izvod pravilnika o ravnanju z gradivi zaupne narave, izvod navodila za izvajanje posebnih ukrepov za varovanje dokumentov in drugih zapisov, ki so določeni kot obramba - državna skrivnost oz. vojaška ali uradna skrivnost s stopnjo »strogo zaupno« in izvod pravilnika o določanju zaupnih podatkov in o varovanju zaupnih in osebnih podatkov.

Preiskovalna komisija se je sestala na 1. seji 13.04.1999 in se na osnovi prej omenjenih gradiv dogovorila o načinu dela. Komisija je sprejela več sklepov in napotkov za delo in pooblastila predsednika komisije, da v okviru dogovorov in sklepov poskuša pridobiti ustrezne dokaze, predvsem dokumentacijo o prometu z orožjem. Komisija je sklenila tudi pridobiti vse sklepe Vlade, Predsedstva in Sveta za obrambo pri Predsedstvu Republike Slovenije, ki se nanašajo na pomoč Republike Hrvaške in Republike Bosni in Hercegovini v orožje, pa naj gre za prodajo ali odstop orožja brez nadomestila.

Komisija je brez težav dobila zahtevano dokumentacijo od urada predsednika republike, to so magnetogrami sej Predsedstva Republike Slovenije na katerih je bila obravnavana ali omenjena trgovina z orožjem. Komisija je prejela tudi magnetograme sej Sveta za obrambo pri predsedstvu Republike Slovenije, če je bila na teh sejah obravnavana problematika trgovanja ali neodplačanega odstopanja oborožitve Hrvaški ali Bosni in Hercegovini. Komisija je dobila tudi zapisnik sestanka pri Predsedniku Republike Slovenije z dne 6.1.1993 na katerem so sodelovali dr. Janez Drnovške, mag. Herman Rigelnik, Janez Janša, dr. Dimitrij Rupel in Igor Bavčar na katerem je bil sprejet sklep, da organi Republike Slovenije od tega dne dalje, ne bodo dopuščali nobenega transporta orožja preko Republike Slovenije, ne za Republiko Hrvaško ne za Bosno in Hercegovino oz. muslimansko skupnost te Republike. Iz predloženih magnetogramov in zapisnikov Predsedstva Republike Slovenije je razvidno, da je Predsedstvo na seji dne 26.8.1991 sklenilo, da naj Republika Slovenija pomaga Republiku Hrvaški na obrambnem področju v obsegu, ki ne bo ogrozil obrambne sposobnosti Slovenije.

Svet za obrambo pri Predsedstvu Republike Slovenije pa se je na seji dne 9.6.1992 strinjal s predlogom obrambnega ministra, da pristojni organi sredstva oborožitve in strelivo prodajo Bosni in Hercegovini, rabljeno vojaško opremo pa odstopijo brez nadomestila.

Iz drugih predloženih magnetogramov sej Predsedstva je razvidno, da je predvsem član Predsedstva, dr. Dušan Plut večkrat, lahko bi rekli celo neprestano zahteval, da pristojni seznanijo Predsedstvo s trgovino z orožjem, ki poteka v Slovenije ali pa samo preko ozemlja Republike Slovenije. Rezultat tega je bila seja Predsedstva na kateri je Janez Janša, takratni obrambni minister nekaj govoril o trgovini z orožjem, vendar ni povedal nič o prodaji orožja, saj je govoril izključno o nabavah za potrebo Slovenije.

Minister Janša je govoril tudi o neodplačnemu odstopu bojnih sredstev, predvsem protiklepnih min Republiku Hrvaški in o prodaji prenosnih raketnih sistemov, ki naj bi jim v kratkem potekel rok uporabnosti ter o odprodaji pehotnega orožja, ki ni bilo več predvideno v formacijah TO oz. Slovenske vojske. V tej zvezi je govoril tudi o kompenzacijah za nafto. Minister Janša je poročal Predsedstvu, da je bilo iz proračunskih sredstev in iz kompenzacij nabavljeno 30.000 avtomatskih pušk, 30 mio kosov streliva za avtomatske puške, 320 raket S -16 za protizračno obrambo in manjšo število protiklepnih raketnih lanserjev FAGOT. Na isti seji predsedstva je obrambni minister Janez Janša govoril tudi o problematiki izplačevanja osebnih dohodkov za tiste, ki so prestopili iz JLA v TO in ki jih je okrog 1000 ter da bi bilo za ta namen potrebnih 800 mio medtem, ko je vlada namenila za ta namen le 400 mio.

Na isti seji Predsedstva je minister za notranje zadeve Igor Bavčar informiral člane Predsedstva, da Hrvaška uvaža orožje preko luke Koper in to orožje tranzitira Slovenija.

Nobeden od obeh ministrov ni Predsedstva informiral o prodaji orožja in streliva. Edina informacija so bile omenjene kompenzacije, za katere pa ni bil povedan niti vrednostni obseg.

Vlada je na zaprosila komisije, da ji posreduje vse sprejete sklepe v zvezi s trgovino z orožjem odgovorila, da je bilo Državnemu zboru poslano poročilo Vlade o trgovini z orožjem. Iz arhiva Državnega zbora smo pridobili Informacijo o trgovini z orožjem (štev: 801/96-26), ki jo je 24.7.1996 poslala Vlada. Iz informacije izhaja, da so se slovenski državni organi in nekatera podjetja ukvarjali s trgovino z orožjem. Orožje, strelivo in minskoeksplozivna sredstva so slovenski organi in podjetja prodajali Hrvaški in Bosni in Hercegovini. Iz informacije izhaja, da je bilo obema državam dano nekaj orožja in opreme neodplačno, del orožja in streliva za kompenzacije. Vlada ugotavlja, da se je orožje in strelivo prodajalo tudi za gotovino. Cene orožja in streliva so bile različne, določala pa sta jih takratni obrambni minister ali pa predstojnik Varnostnega organa ministrstva za obrambo. Iz informacije Vlade niso razvidne nobene količine prodanega orožja. Da trgovina ni potekala legalno in v redu izhaja tudi iz tega, da je bilo po navedbah Vlade, zaradi nezakonitega trgovanja z orožjem vloženi 16 kazenskih ovadb zoper 25 storilcev.

Že na svoji prvi seji je preiskovalna komisija sklenila, da bo ločeno obravnavala primer najdbe orožja na mariborskem letališču. Komisija je za ta del pripravila posebno poročilo, ki je priloga tega poročila. Poročilo o najdbi orožja na mariborskem letališču, je bilo nekajkrat obravnavano na sejah komisije in tudi amandmirano, ni pa bilo dokončno sprejeto, ker se je predvsem izven komisije pojavilo mnenje, da brez dokaznega sklepa, ki naj bi ga sprejela komisija, ni mogoče pripraviti poročila. V obravnavanem primeru gre za poročilo na osnovi katerega preiskovalna komisija predlaga ustavitev postopka.

Na svoji tretji seji je preiskovalna komisija po opravljenih pripravljalnih preiskovalnih dejanjih sprejela dokazni sklep iz katerega je povsem nedvoumno razvidno, kaj si je zastavila kot cilj preiskave. Dokazni sklep je bil poslan Ministrstvu za obrambo z dopisom, da posreduje dokumentacijo in odgovore na vprašanja, ki so postavljena v dokaznem sklepu. Ministrstvo za obrambo se je bolj trudilo, da bi onemogočilo preiskavo, kot pa sodelovalo pri razreševanju nejasnih vprašanj. Čeprav se je komisija trudila pridobiti dokumentacijo, ki se nanaša na skladišče v Ložnici, ji to ni uspelo, če pa je vprašanje preseglo Ložnico smo od Ministrstva z obrambo redno dobivali odgovore, da se zahtevani podatki ne nanašajo na Ložnico. Tako na primer nismo mogli dobiti nobenih podatkov o cenah prodanega orožja, streliva in opreme tudi z izgovorom, da se vprašanje ne nanaša na Ložnico.

Na naslednjih sejah je komisija zaslišala vrsto prič, ki so neposredno ali posredno sodelovale pri prodaji ali oddaji orožja in streliva ter opreme iz skladišča v Ložnici.

Zaslišane priče, ki so oddajale orožje, strelivo, opremo in minskoeksplozivna sredstva iz skladišča v Ložnici povedo, da so enote TO zasedle skladišče 2.7.1991. Takoj so pozvali enote TO, da se v skladišču oskrbijo s strelivom. Takoj se je začelo tudi z odvozom materialov iz skladišč na deponije na Pohorju. Del materialov so vskladiščili tudi pri zasebnikih, del pa je bil prepeljan v Kidričevo. Pri zasebnikih je bilo 35 tajnih skladišč. Skladišča v Ložnici so praznila 7 noči, tako da so bila 9. julija prazna. Po ocenah je bilo oddano enotam TO in policije okrog 300 ton materialov, v Kidričevo oz. proti Ptujju je bilo odpeljano med 500 in 700 ton materialov ostalo pa na Pohorje in v skladišča pri zasebnikih.

Po izpovedi prič se je začel popis vseh materialov, odpeljanih iz Ložnice že 11. julija, ko so bile obveščene tudi enote, ki so dvignile strelivo v Ložnici, da ga popišejo. Popis je bil narejen in vnešen v računalnik in posredovan tudi RŠTO v Ljubljano. Vse zaslišane priče so izpovedale, da so v primerih, ko so oddajali orožje, strelivo ali minskoeksplozivna sredstva uporabnikom iz Hrvaške, vedno imeli nalog predpostavljenega poveljstva. Za oddano blago so pisali »reverze«, ki so glasili na RŠTO. Vso dokumentacijo o oddanem blagu so »faksirali« predpostavljenemu poveljstvu. Ob nalaganju kamionov – vlačilcev je bil običajno prisoten tudi nekdo iz Ljubljane ali vsaj iz pokrajine ali območnega štaba TO. To so bili pripadniki varnostno obveščevalne službe Ministrstva za obrambo.

Ob tem je potrebno ugotoviti, da si je komisija močno prizadevala dobiti popis orožja, streliva, opreme in minskoeksplozivnih sredstev, ki je bilo zaseženo JLA in popisano, pa ji to ni uspelo. Ministrstvo za obrambo na vse zahteve odgovarja, da popisi niso bili narejeni, da edini popis, ki obstoja, je popis na nivoju pokrajine, pa tudi tega niso posredovali razen izvlečka z nekaj postavkami, ki pa komisiji niso v ničemer pomagali pri razčiščevanju stanja.

Komisija je poskušala preko zaslišanj ugotoviti koliko »blaga« je bilo odpeljano iz Ložnice na Hrvaško. Nesporna je samo ugotovitev, da je bilo odpeljanih na Hrvaško veliko pošiljk in to na različne naslove, tudi občinam, predvsem obmejnim. Vrednostno pa so posamezniki ocenili oddano blago od 100 mio DEM do 1 mlrd DEM. Kot nesporno je bilo ugotovljeno tudi, da so Hrvatje velikokrat ponujali plačilo v gotovini ali pa zamenjavo za sredstva zvez avstrijskega izvora in podobno, vendar so te kupce vedno usmerjali na predpostavljena poveljstva, običajno pa kar v Ljubljano.

Ena od zaslišanih prič je izpovedala, da je bila razselitev skladišč iz Ložnice posneta na filmski trak, da je bilo v skladiščih v Ložnici nekaj tisoč ton materialov, da je bilo med temi materiali veliko orožja za sistem, »Ogenj« torej raketni sistem, ki je bilo v celoti prodano Hrvatom. Iz Ministrstva za obrambo so prejeli naloge za oddajo »blaga«, ki so običajno navajali »predajte Ministrstvu za obrambo« ali »predajte RŠTO«, ali predajte Ministrstvu za obrambo Hrvaške« ta in ta material. Tu je bilo navedena količina posameznih sredstev. Cene niso bile navedene.

Komandant Vzhodnoštajerske pokrajine zaslišan kot priča je izpovedal, da je na pokrajini obstojala dokumentacija, to so nalogi iz republike za oddajo in »reverzi« oz. dokumenti o oddaji orožja, streliva, minsko eksplozivnih sredstev in opreme. Ko so se organi za notranje zadeve začeli zanimati za to dokumentacijo in zahtevali, da jim jo preda, je v juliju 1996 dokumentacijo vpričo takratnega obrambnega ministra predal direktorju varnostno obveščevalne službe ministrstva za obrambo.

Tudi to dokumentacijo je komisija večkrat zahtevala od Ministrstva za obrambo, pa je ni dobila. Na Ministrstvu za obrambo te dokumentacije »še niso našli«.

Iz izpovedi zaslišanih prič do nivoja pokrajine, torej prič, ki so neposredno sodelovale pri oddaji orožja in streliva ter prič, ki so posredovale ukaze iz republike nedvoumno izhaja, da je bilo v Ložnici veliko orožja, streliva, minsko eksplozivnih sredstev in opreme. Vse to se je po zavzetju skladišč selilo na nove lokacije ali oddalo enotam. Vse blago je bilo popisano in popis posredovan na republiko. Veliko popisanega blaga je bilo oddano predvsem na Hrvaško. Vse blago se je izdajalo pa nalogih iz

republike. Po zagotovilih zaslišanih prič niso ugotovili, da bi kdorkoli iz lokalnega nivoja odtujil kakršenkoli kos orožja ali opreme. Vse blago je bilo oddano le na podlagi nalogov iz republike ali vrnjeno v skladišče. Nalogi iz republike so prihajali na različne načine. Bili so pisni, včasih pa tudi ustni, po telefonu. Vsa dokumentacija o oddaji materialov je bila po izjavi teh prič poslana v RŠTO.

Naslednja skupina prič, ki so bile zaslišane pred komisijo, so priče iz republiškega nivoja, to so v glavnem zaposleni na RŠTO, v Ministrstvu za obrambo in Ministrstvu za finance. Izpovedi teh prič, niso več tako določene in jasne, kot so bile izpovedi prič do nivoja pokrajine. Značilno za te priče je, da tiste, ki so zagotovo sodelovale pri trgovini z orožjem, niso povedale nič z izgovorom, da o prodaji orožja iz Ložnice ne vedo nič, ali da v Ložnici nikoli niso bile. Zanimivo je tudi, da jih je Ministrstvo za obrambo, oz. minister za obrambo odvezal varovanja tajnosti samo za zadeve, ki so se nanašale na Ložnico. Ker je bil obseg trgovanja z orožjem očitno tolikšen, da si posameznik ni mogel spomniti nekaj tisoč ton prodanega blaga iz skladišč v Ložnici. Komisija od teh prič ni dobila niti enega uporabnega podatka. Izjema so bile priče zaslišane pred preiskovalno komisijo, ki so se po letu 1994 ukvarjale znotraj Ministrstva za obrambo z raziskovanjem nedovoljene trgovine. Te priče so izpovedale, da so zbrali za 18 arhivskih map (fasciklov) gradiv, ki so se nanašala na trgovino z orožjem. Izpovedale so tudi, da ima Služba za logistiko Ministrstva za obrambo točne podatke o količinah orožja, streliva, opreme in minsko eksplozivnih sredstev, ki so bile oddane Hrvaški in BiH.

Iz izpovedi teh prič tudi izhaja, da so že v letu 1994 ugotovili, kako je potekala ta trgovina, kdo je sprejemal plačila v gotovini, kako je bila gotovina porabljena in kolikšna je minimalna razlika med oddanim blagom oz. njegovo vrednostjo in prejeto ter porabljeno gotovino. Po izpovedi teh prič, so gotovino pridobljeno od prodanega orožja porabili za nakupe avtomobilov, nakup demodulatorjev ter gotovinski nakup različne opreme (19 carinskih zaključkov o uvozu blaga). Na osnovi vseh zbranih podatkov so ugotovili, da manjka najmanj za 11. mio DEM gotovine. Iz izpovedi teh prič je jasno razvidno, da je bila leta 1994 narejena temeljita kriminalistična preiskava celotne trgovine z orožjem in na tej osnovi narejeno tudi več kazenskih ovadb, ki jih omenja Vlada v svoji informaciji Državnemu zboru.

Ne glede na velike probleme, ki jih je imela preiskovalna komisija z zbiranjem dokazov, ki za gotovo obstojajo, pa ji je uspelo zbrati dovolj dokazov in pričevanj, ki potrjujejo, da se je v letih 1990 do 1993 na ozemlju intenzivno odvijala trgovina z orožjem, strelivom, vojaško opremo in minsko eksplozivnimi sredstvi. Pretežni del te trgovine je opravljalo Ministrstvo za obrambo, manj Ministrstvo za notranje zadeve, dočim trgovina, ki so jo opravljala podjetja po količini ni skoraj omembe vredna. Vsa trgovina oz. izvoz se je opravljal v nasprotju s tedaj veljavnim zakonom o nadzoru državne meje. 45. člen tega zakona določa, da državni organi, podjetja in druge organizacije ter tuji prevozniki smejo opravljati uvoz, izvoz in tranzit orožja in streliva preko državne meje, ali preko ozemlja države samo z dovoljenjem republiškega organa za notranje zadeve po predhodnem mnenju republiškega upravnega organa, pristojnega za zunanje zadeve, in republiškega upravnega organa, pristojnega za obrambne zadeve. Dejansko pa se je izvoz, uvoz in tranzit orožja opravljal na podlagi dovoljenja, ki ga je izdalo Ministrstvo za obrambo in ki je bilo poslano v vednost Ministrstvu na notranje zadeve. V dovoljenju Ministrstva za obrambo pa je tudi navedbo, da izvozniku na podlagi tega dovoljenja Ministrstvo za notranje zadeve

dovoljuje prevoz preko državne meje. Takšna dovoljenja je Ministrstvo za obrambo izdajalo na podlagi 4. člena ustavnega zakona za izvedbo temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije v zvezi s 25. členom zakona o ekonomskih in drugih odnosih v proizvodnji in prometu orožja in vojaške opreme (Ur. l. SFRJ 53/77) čeprav je že imenovani zakon o nadzoru državne meje (Ur. l. RS št. 1/91) ta vprašanja rešil drugače. Celokupen promet z orožjem, strelivom in vojaško opremo se je opravljal tudi v nasprotju z zakonom o carinski službi (Ur. l. RS št. 1/91), saj se je celoten promet odvijal mimo carinskih organov.

Komisija je kot nesporno ugotovila, da je bilo iz skladišč v Ložnici 23.7.1991 odpeljano za 16 kamionov – vlačilcev streliva in minsko eksplozivnih sredstev. Ali je bilo to prodano ali oddano komisija ni mogla ugotoviti, je pa povsem jasno, da je bilo to storjeno prej kot je bil sprejet sklep Predsedstva Republike Slovenije o pomoči Republikli Hrvaški na obrambnem področju (26.8.1991)

Poseben problem, ki ga preiskovalna komisija nikakor ni mogla raziskati, je bilo vprašanje cen, po katerih se je prodajalo orožje, oprema in strelivo. Obstojata nekaj dokumentov iz katerih so razvidne cene, te pa so zelo različne. Ključni dokumenti so priloge primopredajnemu zapisniku med ministroma Janšo in Kacinom. V teh prilogah so navedene cene, ki so nekajkrat nižje od cen iz nekaterih dokumentov pridobljenih na hrvaškem. Samo za primerjavo naj navedemo naslednje:

cena po primopred.	cena iz hrvaških dokumentov
RB – M 57 ✓ 200 DEM	1500 DEM
RB – OAK 900 DEM	3000 DEM
Raketa OSA ✓✓ 190 DEM	1000 DEM
RB – ZOLJA 650 DEM	2000 DEM
Raketa STRELA 5000 DEM	25000 DEM

To dejstvo meče izredno slabo luč na dogajanja v takratnem Ministrstvu za obrambo in onemogoča kakršno – koli kontrolo tudi če obstojajo podatki v oddanem blagu.

Da je bil obseg trgovine z orožjem velik, potrjujejo tudi podatki, da je v letih 1991 in 1992 pripeljalo v luko Koper orožje in strelivo 15 ladij in Slovenija ni prodajala samo orožja in streliva zaseženega JLA ampak tudi za ta namen nabavljeno orožje in strelivo. Iz luke Koper je bilo samo v Kočevsko Reko prepeljanih 191 zabojujnikov orožja in streliva.

Na podlagi zbrane dokumentacije in izjav zaslišanih prič preiskovalna komisija ugotavlja:

- Orožje, oprema, strelivo in minsko eksplozivna sredstva so se prodajala
  - za kompenzacije
  - za gotovino
  - za nakazila v tujino na osebne račune udeležencev ali na račune podjetij v tujini
- Neugotovljena količina je bila verjetno odstopljena brezplačno.

3. Prodajali so:
  - Ministrstvo za obrambo Republike Slovenije
  - Ministrstvo za notranje zadeve Republike Slovenije
  - Podjetja (malo) po vrednosti in količini
4. Prodaja je potekala v nasprotju v veljavno zakonodajo. Ministrstvo za zunanje zadeve je izdalo le dve predhodni mnenji po 45. členu zakona o nadzoru državne meje. Meja se je »odpirala« brez vednosti carinskih organov, brez carinskega evidentiranja.

V zvezi s prodajo sredstev iz skladišč v Ložnici pa je potrebno ponovno poudariti, da preiskovalna komisija iz že opisanih razlogov ni mogla natančno ugotoviti količin oddanega orožja, streliva, opreme minsko eksplozivnih sredstev, je pa lahko dovolj natančno ugotovila postopke oddaje, ki so bili vsi vodeni od Ministrstva za obrambo. Vsi nalogi so prišli iz RŠTO ali Ministrstva za obrambo, vse Transporte je spremljala Varnostno – obveščevalna služba Ministrstva za obrambo, vsak transport je imel dovoljenje za izvoz od ministra za obrambo, za »odpiranje« meje so poskrbeli spremljevalci iz varnostno obveščevalne službe.

Ker preiskovalna komisija ni dobila od Ministrstva za obrambo podatkov o prodnem orožju, opremi, strelivu in minsko eksplozivnih sredstvih iz skladišč v Ložnici z izgovorom, da na teš sredstvih ni pisalo iz katerih skladišč so bila priseljena zbirati podatke o vsem prodanem orožju, opremi itd. Ob tem je komisija prišla še do nekaterih ugotovitev, ki so bile že omenjene. Na tem mestu moramo ponovno ugotoviti, da je Ministrstvo za obrambo razpolagalo z evidenco orožja, streliva, opreme in minsko eksplozivnih sredstev saj so organi ministrstva le ob poznavanju tega stanja lahko ugotavljali, katero orožje, oprema itd. je neperspektivno za ZO oz. slovensko vojsko. Več zaslišanih prič je izpovedalo, da se je prodajalo le tisto, kar ni bilo perspektivno za slovensko vojsko. To izhaja pa tudi iz nekaterih dokumentov Ministrstva za obrambo.

V tem poročilu smo dolžni opozoriti še na pomembno okoliščino, ki je našim varnostnim organom znana. Proti – obveščevalna služba Ministrstva za obrambo je ugotovila, da Hrvaška koncentrira podatke o trgovanju z orožjem, torej tudi o trgovini s Slovenijo ali preko Slovenije. Lahko se bo zgodilo, da bo Hrvaška od Slovenije zahtevala kompenzacije za preplačano orožje in strelivo, še posebej pa se bo to lahko zgodilo v postopku delitve skupnega premoženja bivše skupne države. Slovenija v tem primeru ne bo imela dokumentov na osnovi katerih bi lahko zavarovala svoje interese.

Preiskovalna komisija ocenjuje, da bi ob ustreznem sodelovanju Ministrstva za obrambo, lahko zaključila preiskavo. Ker pa je Ministrstvo za obrambo bolj oviralo kot pomagalo pri razčiščevanju nejasnih vprašanj, preiskave ne bo mogoče zaključiti tako, da bi ugotovili vsa neizpodbitna dejstva. Komisija ni mogla ugotoviti niti vseh prodanih količin niti prodajnih cen tako, da ostaja odprto vrsto sumov, kje je, in koliko je denarja od prodanega orožja. Ugotavljanje kriminalnega ravnanja ni stvar preiskovalne komisije, vsiljuje pa se vrsta vprašanj, ki bi jih bilo v interesu Slovenije potrebno razčistiti. To pa komisiji ni uspelo. Očitno pa pri tem niso bili posebno uspešni tudi organi kazenskega pregona, vsaj kolikor je to znano preiskovalni komisiji.